

Uitspraak van het gerechtshof te Leeuwarden, eerste meervoudige belastingkamer, op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van het hoofd van de belastingdienst/ondernemingen te W (:de inspecteur), gedaan op het bezwaarschrift van de belanghebbende tegen de hem opgelegde aanslag wegens naheffing van omzetbelasting over de jaren 1987 en 1988.

1. Ontstaan en loop van het geding.

1.1. Aan belanghebbende werd, gedagtekend 28 oktober 1991, de onderhavige aanslag wegens naheffing van omzetbelasting opgelegd. De enkelvoudig geheven belasting bedroeg f. 22.318,-- en werd verhoogd met (per saldo) f. 4.972,--.

Aan heffingsrente werd een bedrag van f. 6.160,-- in rekening gebracht.

1.2. Op het bezwaar van de belanghebbende heeft de inspecteur bij de bestreden uitspraak van 16 januari 1992 de aanslag gehandhaafd. De inspecteur had bij brief van 4 december 1991 de inhoud van deze uitspraak reeds aan de belanghebbende bekend gemaakt.

1.3. De belanghebbende is tegen de uitspraak in beroep gekomen bij een beroepschrift (met bijlagen) dat is ingekomen op 16 december 1991 en dat is aangevuld bij brief (met bijlagen) van 10 augustus 1992.

1.4. De inspecteur heeft een verzoekschrift (met bijlagen) ingediend.

1.5. De zaak is behandeld ter zitting van 21 december 1992, gehouden te Leeuwarden, alwaar zijn verschenen de belanghebbende, zijn gemachtigde alsmede de inspecteur.

1.6. De inspecteur heeft ter zitting, zonder bezwaar van de wederpartij, een aantal kopieën van verslagen van boekenonderzoeken bij de belanghebbende alsmede van een aankondiging van een dergelijk onderzoek, overgelegd.

1.7. Van alle genoemde stukken dient de inhoud als hier ingevoegd te worden beschouwd.

2. De feiten.

Blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting staat als niet (voldoende) betwist het volgende tussen partijen vast.

2.1. Belanghebbende exploiteert een autorijschool.

2.2. Medio 1987 werd belanghebbendes administratie over de jaren 1985 en 1986 vanwege de belastingdienst onderworpen aan een contrôle omzetbelasting, hetgeen niet leidde tot enige naheffing.

2.3 Op 9 augustus 1989 werd belanghebbendes administratie over 1987 aan een onderzoek door de belastingdienst onderworpen. Het terzake uitgebrachte rapport d.d. 1 september 1989 draagt als opschrift "Verslag van een ingesteld boekenonderzoek inkomstenbelasting"; het vermeldt dat het onderzoek een deelonderzoek betrof en dat onderzocht werden de administratie en overzichten van de afgelegde examens en staatsexamens.

Aanleiding voor het onderzoek vormde een aantal door de belastingdienst ontvangen renseignementen.

De daarin opgenomen gegevens bleken overeen te stemmen met belanghebbendes administratie.

De contrôle leidde dan ook niet tot correctie van de aangifte of een navorderingsaanslag.

2.4. Op 24 april 1990 werd belanghebbendes administratie over 1987 en 1988 onderworpen aan een onderzoek door de belastingdienst. Het terzake uitgebrachte rapport vermeldt dat het daarbij ging om een deelonderzoek omzetbelasting inzake de aangiften 1987 en 1988 voor wat betreft artikel 29 (Wet op de omzetbelasting 1968). Met betrekking tot deze aangelegenheid is een aantal gegevens in het rapport opgenomen. Het onderzoek leidde tot een naheffingsaanslag terzake.

2.5. De hiervoor bedoelde rapporten zijn indertijd door de inspecteur in afschrift aan de belanghebbende verstrekt.

2.6. Met ingang van 1 oktober 1990 werd belanghebbendes administratie over 1987 en 1988 aan een onderzoek door de belastingdienst onderworpen.

Het terzake uitgebrachte en in afschrift aan de belanghebbende verstrekte rapport vermeldt dat het daarbij ging om een controle omzetbelasting.

2.7. Het onder 2.6. bedoelde onderzoek leidde tot discussie tussen de belanghebbende en de controlerende ambtenaar inzake het verschil tussen de geconstateerde en de aangegeven omzet. De discussie

resulteerde in een -door de gemachtigde van de belanghebbende voor “gezien” getekend- schriftelijk compromis d.d. 19 augustus 1991, waarbij de omzet betreffende de lessen BE over 1987 werd vastgesteld op f. 240.000,--. Tevens werd overeengekomen dat de na te heffen belasting in zoverre met tien percent zou worden verhoogd.

Enige andere geconstateerde en in het latere rapport vermelde onvolkomenheden in de afdracht van de belasting werden niet in het compromis betrokken.

- 2.8. Het onder 2.7. vermelde leidde tot het opleggen van de in geding zijnde naheffingsaanslag.

3. Het geschil en de standpunten van partijen.

- 3.1. Tussen partijen is in geschil het antwoord op de vraag of de inspecteur door, na de onder 2.3. en 2.4. vermelde onderzoeken, gehandeld heeft in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder -naar het hof begrijpt- het vertrouwensbeginsel door de onderhavige naheffingsaanslag op te leggen, welke vraag door de belanghebbende bevestigend en door de inspecteur ontkennend wordt beantwoord.

- 3.2 Voor een nadere weergave van de standpunten en argumenten van partijen wordt verwezen naar de stukken, waaraan ter zitting niets essentieels is toegevoegd.

4. De overwegingen omtrent het geschil.

- 4.1. Artikel 20, lid 1 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (: de AWR) bepaalt dat de inspecteur de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan maar die niet (geheel) is betaald, kan naheffen.
- 4.2. Anders dan door artikel 16, lid 1, van de AWR voor navordering wordt bepaald, staat aan die naheffing in beginsel niet in de weg dat het gaat om een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn.
- 4.3. Daargelaten of eerder vanwege de inspecteur over enig jaar plaatsgevonden hebbende boekenonderzoeken bij de belastingplichtige een door de inspecteur te respecteren vertrouwen kunnen wekken dat een aangifte juist is bevonden en of zulks onder omstandigheden, ondanks het onder 4.2.

vermelde, aan eventuele naheffing van te weinig betaalde belasting in de weg kan staan, passeert het hof belanghebbendes grief in deze.

Immers uit de feiten blijkt reeds dat van zodanig onderzoek te dezen geen sprake is geweest nu het ging om een onderzoek in het kader van de heffing van inkomstenbelasting (2.3.), respectievelijk een deelonderzoek omzetbelasting (2.4.), hetgeen belanghebbende (in ieder geval) door de hem toegezonden contrôlerapporten is kenbaar gemaakt.

- 4.4. Waar belanghebbende de onderhavige uitspraak noch de naheffingsaanslag overigens gemotiveerd heeft bestreden, is het beroep niet gegrond. Beslist dient derhalve te worden als hierna temelden:

5. De beslissing.

Het hof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Gedaan op 6 augustus 1933 door prof.mr. Aardema, vice-president, mrs. Wolt en Streppel, raadsheren, in tegenwoordigheid van de griffier Gerrits en ondertekend door voornoemde vice-president en door voornoemde griffier.

(w.g.) Gerrits

(w.g.) Aardema

Op 23 AUG. 1993 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.

**De griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.**